

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5To/136/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2118011487
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Žovinec
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2118011487.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Žovinca a sudcov Mgr. Kristíny Ferencziovej a JUDr. Jozefa Piknu, v trestnej veci obžalovaného J. J. pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. e) Tr. zák. a iné, o odvolaní prokurátora Okresnej prokuratúry Trnava proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 3.8.2018, č.k. 6T/46/2018, na verejnom zasadnutí konanom dňa 10.1.2019, takto

rozhodol:

I. Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Trestného poriadku súd zrušuje napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

II. Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa obžalovaný:
J. J., nar. XX.XX.XXXX v G., t. č. vo väzbe v ÚVV Leopoldov,
odsudzuje:

Podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. l/ Trestného zákona, § 38 ods. 3 Trestného zákona, § 41 ods. 2 Trestného zákona, § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona per analogiam na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 8 /osem/ rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/, ods. 4 Trestného zákona súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a), písm. c) Trestného zákona súd obžalovanému ukladá trest prepadnutia veci:

- mobilný telefón značky L.- digitálna váha obdĺžniková,
- digitálna váha guľatá,
- 46 ks bankoviek v rôznych cudzích menách a hodnotách,
- peňažné prostriedky na účte IBAN: SK XX XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX a to 7833, 30 Eur a 187,13 Eur (60 500 Huf),
- peňažné prostriedky na účte IBAN: SK XX XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX. a to 20 GBP.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom bol obžalovaný J. J. uznaný za vinného z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. e) Trestného zákona vo viaccinnom súbehu so zločinom nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 295 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, ktorých sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že

1. že od presne nezisteného času do 06:40 hod. dňa 18.12.2017, na nezistenom mieste a od presne nezistenej osoby opakovane si zadovážil metamfetamín a konope, ktoré následne v mieste svojho bydliska v obci I. v rodinnom dome so súpisným č. XXX predával ďalším presne neustáleným osobám, pričom dňa 18.12.2017 v mieste jeho bydliska I. XXX v rodinnom dome ako aj v priestoroch k nemu patriacim počas domovej prehliadky boli zaistené veci, ktoré prechovával, a to konope o hmotnosti

76360 mg s priemernou koncentráciou 9,9 % hmotnostného THC, ktoré obsahovalo 7560 mg THC, konope o hmotnosti 1727 mg s priemernou koncentráciou 9,7 % hmotnostného THC, ktoré obsahovalo 168 mg THC, konope o hmotnosti 511 mg s priemernou koncentráciou 11,6 % hmotnostného THC, ktoré obsahovalo 59 mg THC, konope o hmotnosti 1033 mg s priemernou koncentráciou 4,4 % hmotnostného THC, ktoré obsahovalo 45 mg THC, kryštalický materiál s hmotnosťou 5928 mg s priemernou koncentráciou 10,5 % hmotnostného (vyjadrené ako voľná báza) s obsahom 622 mg absolútneho metamfetamínu, kryštalický materiál s hmotnosťou 36044 mg s priemernou koncentráciou 16,3 % hmotnostného (vyjadrené ako voľná báza) s obsahom 5875 mg absolútneho metamfetamínu, hnedý kryštalický materiál s hmotnosťou 26114 mg s priemernou koncentráciou 23,6 % hmotnostného (vyjadrené ako voľná báza) s obsahom 6163 mg absolútneho metamfetamínu, hnedý kryštalický materiál s hmotnosťou 4191 mg s priemernou koncentráciou 21,0 % hmotnostného (vyjadrené ako voľná báza) s obsahom 880 mg absolútneho metamfetamínu, ktorých hodnota na čiernom trhu v mieste a čase spáchania skutku predstavuje najmenej metamfetamínu 2891,08 € a konope 796,31€, pričom metamfetamín je zaradený podľa zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 139/1998 Z.z. o omamných a psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do II. skupiny psychotropných látok a rastliny rodu Cannabis (konopa) sú zaradené podľa zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 139/1998 Z.z. o omamných a psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do I. skupiny omamných látok a tetrahydrokanabinol (THC) do I. skupiny psychotropných látok

2. v presne nezistenom čase si zadovážil a do 8:00 hod dňa 18.12.2017 obci I. v rodinnom dome s popisným číslom XXX neoprávnene a bez povolenia prechovával 200 g trinitrotoluénovú náložku, pričom v zmysle § 2 písm. a) a d) zákona č.58/2014 Z.z. o výbušninách, výbušných predmetoch a munícii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č.331/2015 Z.z. ide o výbušninu zaradenú medzi trhavinu, pri výbuchu ktorej by boli na živote a zdraví ohrozené nechránené osoby do vzdialenosti cca 4,5-5,8 m od epicentra výbuchu, ktorej legálne nadobudnutie okrem ozbrojených zločiek v civilnom sektore, nie je možné.

Za to súd obžalovanému podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 36 písm. I/ Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, § 41 ods. 2 Trestného zákona, § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona uložil úhrnný trest odňatia slobody v trvaní sedem rokov nepodmienečne. Podľa § 48 ods. 2 písm. b/, ods. 4 Trestného zákona súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Zároveň mu uložil trest prepadnutia vecí a ochranný dohľad v trvaní dva roky.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie prokurátor, a to proti výroku o treste v neprospech obžalovaného, ktoré písomne odôvodnil tým, že okresný súd nesprávne vyhodnotil príťažujúcu okolnosť v zmysle ustanovenia § 37 písm. h) Trestného zákona, ktorú obžalovanému nepriznal. Nesúhlasí s odkazom na stanovisko trestnoprávneho kolégia NS SR k rozdielnemu výkladu § 37 písm. h) Trestného zákona, pretože toto stanovisko malo svoje opodstatnenie len do prijatia nálezu Ústavného súdu SR, ktorým rozhodol, že ustanovenie § 41 ods. 2 Trestného zákona v časti týkajúcej sa tzv. asperačnej zásady, stráca účinnosť. Keďže podľa v súčasnosti platnej právnej úvahy dochádza len k úprave hornej hranice trestnej sadzby, neprichádza k dvojnásobnej úprave tej istej hranice trestnej sadzby, iba k úprave hornej hranice trestnej sadzby. V prípade priznania príťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h) Trestného zákona by inak súd ustálil trestnú sadzbu na 10 rokov až 20 rokov. Uložený nepodmienečný trest v trvaní 7 rokov nezodpovedá požiadavke zabránenia v ďalšej trestnej činnosti obžalovaným ani odradenia iných od páchania trestných činov, trest nevyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou a javí sa byť neprimeraným obchodovaním so spravodlivosťou. Nezodpovedá požiadavkám o ukladaní trestu pri trestných činoch kvalifikovanej skutkovej podstaty nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 Trestného zákona, ktoré predstavujú spoločensky vysoko nebezpečný a negatívny jav. Jeho eliminovanie prostredníctvom 7 ročného trestu je nenáležité a neprimerané. Súd nemôže pri poukaze na § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona rezignovať na svoju úlohu nezávislého arbitra. Zo samotnej podstaty konania o dohode o vine a treste vyplýva, že dohoda by mala byť obojstranne výhodná, teda poskytovať určité bonusy pre štát aj pre páchatel'a, nemožno však tomu obetovať požiadavku spravodlivosti, efektívneho účelu trestu a jeho úmernosti vo vzťahu k trestnej činnosti. Súd má autonómny priestor na zváženie, či trest zodpovedá jednak pozitívnemu právu, jednak spravodlivým nárokom. Uložený trest je tak neprimerane nízky. Nebol zohľadnený ani rozsah spáchanej trestnej činnosti - 601 dávok v hodnote 3687,39 eur.

Obžalovaný sa k odvolaniu prokurátora vyjadril tak, že uložený trest bol po splnení všetkých podmienok, on trestný čin oľutoval, priznal sa a s pokorou prijal trest. Od začiatku spolupracoval s OČTK, drogy mal

pre svoju potrebu, miešal ich zmesou msm kvôli tomu, že sa snažil skoncovať so svojou závislosťou. Predtým viedol riadny a bezúhonný život v obci I., nedopustil sa ani priestupku. Obhajca obžalovaného písomne doplnil, že je možné a potrebné pri vyhlásení o vine akceptovať možnosť aplikácie právnej úpravy per analogiam vzťahujúcu sa na dohodu o vine a treste. Vyhlásenie o vine je prejavom úprimnej ľútosti obžalovaného a uvedomenia si pocitu zodpovednosti i ochoty niesť následky za porušenie zákona. 7 ročný trest je dlhodobým trestom, postpenitenciárne výskumy jednoznačne preukazujú, že trest odňatia slobody 6 a viac rokov už často motivuje odsúdených skôr k negatívnym prístupom a nie je výchovným a zaslúženým opatrením. U prvotrestanej osoby sa má uvažovať skôr o opatreniach prevenčného charakteru.

Na týchto odvolacích dôvodoch zotrval prokurátor aj na verejnom zasadnutí, ktoré tunajší súd nariadil na rozhodnutie o odvolaní, obžalovaný navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku:

1) Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

3) Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,

b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo

c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 321 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

a) pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,

b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,

c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy,

d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,

e) ak je uložený trest neprimeraný, alebo

f) ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom.

Podľa § 321 ods. 2 Trestného poriadku ak bolo odvolanie obmedzené podľa § 317 ods. 1 alebo 3, odvolací súd z dôvodu uvedeného v odseku 1 zruší len napadnutý výrok rozsudku. Ak však odvolací súd zruší hoci i len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

Odvolací súd zistil, že nie je dôvod na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku. Odvolanie podal prokurátor ako oprávnená osoba, v zákonnej lehote a proti výroku o treste, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný. Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a tak zistil, že odvolanie prokurátora je sčasti dôvodné.

Okresný súd prijal na hlavnom pojednávaní vyhlásenie obžalovaného, že je vinný zo spáchania skutkov uvedených v obžalobe a ďalšie dokazovanie vykonal len v rozsahu súvisiacom s výrokom o treste, náhrade škody a ochrannom opatrení.

Čo sa týka výroku o treste, odvolací súd sa stotožnil s odôvodnením okresného súdu, ktorý poukázal na stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27. júna 2017, sp. zn. Tpj

55/2016. Je namieste, aby súd po prijatí vyhlásenia obžalovaného o vine mal možnosť (nie povinnosť) pristúpiť na báze analógie k mimoriadnemu zníženiu trestu za rovnakých podmienok, ako pri schválení dohody o vine a treste. Dokonca, keďže ide o uznanie viny bez garancie alebo predpokladu určitého (pre obžalovaného priaznivého) rozhodnutia o treste, možnosť mimoriadne znížiť trest je tu ešte dôvodnejšia. Ide o procesnú logiku vzdania sa práva na (kompletné) súdne konanie, v rámci ktorej je vhodné a vecne správne umožniť mimoriadne zmiernenie trestu.

Odvolačný súd dospel v prípade obžalovaného J. J. k záveru, že práve v nadväznosti na osobu páchatel'a, je namieste mimoriadne zníženie trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby určenej zákonom. Vyššie uvedené stanovisko umožňuje pristúpiť k zníženiu trestu bez podmienenosti mimoriadnymi pomermi páchatel'a alebo okolnosťami prípadu a teda následne aj bez ohľadu na to, či je vylúčené mimoriadne zníženie trestu odôvodnené okolnosťami prípadu v prípade trestného činu spáchaného za okolností podmieňujúcich použitie vyššej trestnej sadzby.

Odvolačný súd poukazuje na hranice trestnej sadzby, ktoré sú v prípade trestného činu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 Trestného zákona v rozsahu 10 rokov až 20 rokov, teda vysoké. Podľa odpisu registra trestov obžalovaného bol síce tento odsúdený rozsudkom Okresného súdu Nitra zo dňa 17.07.2012, sp. zn. 6T/54/2012, za čo mu bol uložený podmienený trest vo výmere 2 roky na skúšobnú dobu 2 roky do 17.07.2014, avšak predmetný trest mu bol odpustený amnestiou a v súčasnosti sa na neho hľadí, ako keby odsúdený nebol. Dopustil sa jedného priestupku na úseku cestnej dopravy.

V prípade J. J. možno teda hovoriť o prvopáchatel'ovi, ktorý nebol doposiaľ odsúdený k nepodmienečnému trestu odňatia slobody. Ide zároveň o páchatel'a, ktorý urobil v prebiehajúcom konaní vyhlásenie o vine a ktorý svoju trestnú činnosť úprimne oľutoval. Odvolačný súd má za to, že aj mimoriadnym znížením trestu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby bude naplnený účel trestu a trest bude zodpovedať všetkým zásadám pre ukladanie trestu, tak z hľadiska generálnej prevencie, represívnej úlohy trestu aj individuálnej prevencie.

Odvolačný súd nesúhlasí s odvolacou námietkou prokurátora, že v prípade uloženia mimoriadne zníženého trestu ide o neprimerané obchodovanie so spravodlivosťou. Naopak, práve v prípade konania o dohode o vine a treste ide o situáciu, kedy prokurátor predloží súdu uzatvorenú dohodu o vine a treste, pričom súd nemá možnosť preveriť, prečo k takémuto kroku prokuratúra pristúpila, pretože prokuratúra bližšie neodôvodňuje predložený návrh na schválenie dohody o vine a treste.

K odvolacej námietke prokuratúry (napriek opakovanému uplatňovaniu tejto námietky v obdobných prípadoch) k neuplatneniu priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h) Trestného zákona odvolačný súd konštatuje, že nesúhlasí s názorom prokuratúry, že zmenou znenia ustanovení upravujúcich tzv. asperačnú zásadu stratilo opodstatnenie stanovisko trestnoprávneho kolégia ohľadom rozdielneho výkladu § 37 písm. h) Trestného zákona, a teda že by malo prísť aj k zmene aplikácie spomínaného stanoviska. Treba totiž uviesť, že aj keď už neprichádza v zmysle ustanovenia § 42 ods. 2 Trestného zákona k zvyšovaniu dolnej hranice trestnej sadzby, úprava hornej hranice trestnej sadzby zostala bezo zmeny. Možno konštatovať, že povinné zvýšenie hornej hranice trestnej sadzby je radikálne v tom rozsahu, ktorý odôvodňuje aplikáciu spomínaného stanoviska Najvyššieho súdu SR sp.zn. Tpj 104/2009 zo dňa 14.6.2010, a teda vylučuje súčasné použitie priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h) Trestného zákona a ustanovenia § 41 ods. 2 Trestného zákona. Duplicitnému použitiu bráni zásada „ne bis in idem“ vyjadrená v § 38 ods. 1 Trestného zákona.

Odvolačný súd ale v súlade s tou časťou odôvodnenia prokurátora, ktorá apeluje na uloženie spravodlivého trestu, reparaoval rozsudok okresného súdu vo výroku o treste a zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste. Obžalovaný J. J. totiž spáchal obzvlášť závažný zločin vo viacčinnom súbehu so zločinom, pričom, tak ako na to poukázal prokurátor vo svojom odvolaní, treba zohľadniť aj konkrétny rozsah spáchania činu, čo v tomto prípade znamená 601 dávok drogy v hodnote 3687,39 eur, teda veľké množstvo zaistenej drogy. Rovnako treba upozorniť na to, že obžalovaný zadovážil, predal a prechovával viac druhov drogy (tak metamfetamín, ako aj konope). Napriek tomu, že ide o okolnosti odôvodňujúce právnu kvalifikáciu trestného činu a prejavia sa tak v zákonom stanovenej trestnej sadzbe, v rámci ktorej je súd oprávnený (a povinný) ukladať trest, ide zároveň o okolnosti majúce vplyv na ukladaný trest, na jeho výšku.

Pri konfrontácii poľahčujúcich okolností v súlade s postupom okresného súdu, teda podľa § 36 písm. j) Trestného zákona, pri absencii priťažujúcich okolností, za použitia ustanovenia § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, § 41 ods. 2 a § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona per analogiam uložil obžalovanému úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 rokov, pričom obžalovaného rovnako ako okresný súd pre výkon trestu odňatia slobody v súlade s ustanovením § 48 ods. 2 písm. b/, ods. 4 Trestného zákona zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným

stupňom stráženia. Možno súhlasiť s názorom okresného súdu, že obžalovaný síce spáchal obzvlášť závažný zločin, ale náprava obžalovaného bude lepšie zaručená v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Možno totiž zohľadniť stupeň narušenia obžalovaného, ktorý bol doposiaľ len raz súdne trestaný, avšak v súčasnosti sa na neho hľadí ako keby odsúdený nebol.

Zároveň uložil trest prepadnutia vecí uvedených vo výroku tohto rozhodnutia, ktoré boli použité na spáchanie trestného činu, resp. boli trestným činom získané.

Zrušenie napadnutého rozsudku vo výroku o treste nemá vplyv na okresným súdom uložené ochranné opatrenie vo forme ochranného dohľadu, ktorý okresný súd ukladal plne v súlade so zákonom, a to vo výmere 2 roky.

Podľa názoru odvolacieho súdu, trest odňatia slobody znížený pod dolnú hranicu trestnej sadzby vo výmere 8 rokov bude zodpovedať všetkým zásadám pre ukladanie trestu. Existujúce okolnosti v konkrétnom prípade v trestnej veci obžalovaného J. umožňujú urobiť záver o tom, že takéto mimoriadne zníženie nie je zrejme neprimerané a že je v danom prípade spravodlivé (analogicky predpoklady schválenia dohody o vine a treste). Treba totiž upozorniť, že spomínané stanovisko síce umožňuje pristúpiť k zníženiu trestu, avšak vždy ide o možnosť, a je na posúdení súdu a vyhodnotení konkrétnych skutočností, či je možné v tom ktorom prípade k mimoriadnemu zníženiu a v akom rozsahu, pristúpiť.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.